

Torsten Andersson Key Works 1946 – 2006

It is not an exaggeration to say that Torsten Andersson (1926–2009) has legendary stature in the Swedish art canon. He is notable for his pioneering approach to painting, his conceptual imagery and artistic integrity.

Throughout his practice he explored the fundamental question of whether painting can be seen as language and relentlessly searched for an individual and independent expression. He famously described his rough and bold imagery from 1960s and onward as “realistic portraits of abstract sculptures.”

The mythology that surrounds his career and person, is well documented. In 1966 he left his professorship at the Royal Academy of Fine Arts in Stockholm after a dramatic schism and moved to his childhood home in Benarp and took a break from painting until 1972.

Andersson was his own harshest critic. He is known for destroying most of his own creations and only allowing the strongest to survive. A story often retold is when a small group of well-known European museum people visited him in Benarp, in the middle of Skåne, southern Sweden. After traveling through dark forests and dramatic hills, they finally arrived and were met by a large pile of ash in the yard, from which smoke still rose. Andersson had burned all his paintings!

Notoriously his frustration at the experience of being misunderstood led Andersson to undermine his own successes. In 2008, when he was awarded 1 million SEK as 1st Prize in the Carnegie Art Award, Andersson commented with harsh frankness: “I’ve worked hard my whole damned life, sacrificing myself and so much else for the art. This prize is no confirmation that I have succeeded, but perhaps a hint of it.”

Nevertheless, he was championed by the key voices of his era in Sweden and attracted strong interest from international curators and galleries. His radical practice endures as a unique voice and his work continues to influence new generations of artists.

In 2026, Torsten Andersson would have turned 100 years old. In advance of his centennial anniversary Galerie Nordenhake presents a selection of rare works from key periods of his practice with provenance in the Torsten Andersson Foundation and closest family members.

The exhibition will be inaugurated with a conversation between Olle Granath, director of Moderna Museet during Andersson’s exhibition there in 1986, and a great champion of his work, and Paul Fägerskiöld, Andersson’s grandson and an internationally recognized painter in his own right.

Torsten Andersson was born in Östra Sallerup in Southern Sweden in 1926. In 1960, he became the youngest professor at the Royal Academy of Fine Arts in Stockholm, a position he left in 1966 when he returned to South Sweden, where he lived and worked until his death in 2009. During his lifetime, Andersson was internationally exhibited and participated in the 32d Venice Biennale in 1964 and the São Paulo Biennial in 1959 and 1983. Moderna Museet presented a retrospective in 1986 and Malmö Konsthall in 1987. His work was presented in solo and group exhibitions at Göteborgs Konstmuseum (2008), Moderna Museet, Stockholm (2006), Zeno X Gallery, Antwerp (2003), Kunstmuseum Bonn (1999), Louisiana Museum of Modern Art, Humlebæk (1997), Malmö Konstmuseum (1995), and Centre Georges Pompidou, Paris (1981) among others.

Opening: Thursday, January 16, 17.00 – 20.00
Exhibition period: January 17 – February 15, 2025
Opening hours: Tuesday – Friday 11.00 – 18.00, Saturday 12.00 – 16.00

Upcoming exhibition: **Eva Löfdahl**, February 20 – March 29, 2025

Torsten Andersson

Viktiga verk 1946 – 2006

Det är ingen överdrift att påstå att Torsten Andersson (1926–2009) har en legendarisk position i svensk konstkanon. Han har gjort sig känd för sitt banbrytande förhållningssätt till måleri, sitt konceptuella bildspråk och sin konstnärliga integritet.

I sin praktik utforskade han ständigt den grundläggande frågan om måleri kan ses som ett språk och sökte obevekligt efter ett individuellt och självständigt uttryck. Han beskrev sitt råa och djärva bildspråk från 1960-talet och framåt som "realistiska porträtt av abstrakta skulpturer".

Mytologin som omger hans arbete och person är väldokumenterad. Efter en dramatisk schism lämnade han 1966 sin professur vid Kungliga Konsthögskolan i Stockholm. Andersson flyttade då till sitt barndomshem i Benarp och tog en paus från måleriet fram till 1972.

Andersson var sin egen värsta kritiker. Bland annat förstörde han de flesta av sina verk för att endast låta de starkaste överleva. En berättelse som ofta återges är den om när en välkänd grupp europeiska museirepresentanter besökte honom i Benarp. När de äntligen kom fram efter att ha rest genom ett landskap av mörka skogar och dramatiska kullar, möttes de av en stor hög av aska på gårdsplanen, från vilken rök fortfarande steg upp. Andersson hade bränt alla sina tavlor!

Han var ökad för att ofta låta frustrationen över att bli missförstådd undergräva den egna framgången. 2008, året då Andersson tilldelades en miljon kronor för Carnegie Art Awards 1: a pris, uttryckte han med hård uppriktighet: "Jag har slitit hela mitt djävla liv och offrat mig och mycket annat för konsten. Det här priset är ingen bekräftelse på att jag lyckats, men kanske en liten vink om det."

Ändå försvarades han av sin tids nyckelröster i svenskt konstliv och väckte stort intresse bland internationella kuratorer och gallerier. Hans radikala praktik lever kvar som en unik röst och hans verk fortsätter att påverka nya konstnärsgenerationer.

2026 skulle Torsten Andersson ha fyllt 100 år. Inför hans hundraårsjubileum presenterar Galerie Nordenhake ett urval av sällsynta verk från viktiga perioder av hans praktik med proveniens från Torsten Anderssons stiftelse och hans närmsta familjemedlemmar.

Utställningen invigs med ett samtal mellan Olle Granath, chef för Moderna Museet under Anderssons utställning 1986, och en stor förkämpe för hans konstnärskap, och Paul Fägerskiöld, Anderssons barnbarn och en internationellt erkänd målare i sin egen rätt.

Torsten Andersson föddes 1926 i Östra Sallerup i södra Sverige. 1960 blev han den yngste professorn vid Kungliga Konsthögskolan i Stockholm, en tjänst som han lämnade 1966 då han återvände till Sydsverige, där han bodde och verkade fram till sin bortgång 2009. Under sin livstid ställdes Anderssons verk ut internationellt och deltog i den trettioandra Venedigbiennalen 1964, samt São Paulo-biennalen 1959 och 1983. Moderna Museet presenterade en retrospektiv 1986 som sedan visades på Malmö Konsthall 1987. Hans verk har visats i separat- och grupputställningar på bland andra Göteborgs Konstmuseum (2008), Moderna Museet, Stockholm (2006), Galleri Zeno X, Antwerpen (2003), Kunstmuseum Bonn (1999), Louisiana Museum of Modern Art, Humlebæk (1997), Malmö Konstmuseum (1995) och Centre Georges Pompidou, Paris (1981).

Öppning: torsdag 16 januari, 17.00 – 20.00

Utställningsperiod: 17 januari – 15 februari 2025

Öppettider: tisdag – fredag 11.00 – 18.00, lördag 12.00 – 16.00

Kommande utställning: **Eva Löfdahl**, 20 februari – 29 mars 2025